

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094988080/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

truster hans grædende kone, hans svogre truer ham med prygl, og hans børn vræler, men allesammen venter de på, at han skal komme med igen for at berede ham en festlig modtagelse.

La mig i det mindste få noget at se, St. Peder, inden jeg skal hjem igen. Tror du, at du ved truster kan få mig til at blive ved jorden? Da kender du ikke de stædige digtere ret; vi vil derhen, hvor man ikke vil ha os. Når man trækker en gris i halen, går den forlens, og når man trækker den i ørene, går den baglens. Jeg forsikrer dig, at du blir ikke frit for mig, førend jeg får min vilje. Her har I jo alting. I sidder midt i verdensudviklingen. Hver dag får I lov til at følge med Vorherre, når han går ud for at begynde på nye kloder, for at gøre gamle færdige, for at skabe ny mennesker eller for at holde dem over gamle slægter. I følger med i hele udviklingen. På en eneste dag ser I Edens have et sted, I overværrer syndefældet et andet sted, I hører domsbasunen et tredje sted, og på et fjerde sted flyver I forsigtig uden om en verden, som er gået i brand, og med det samme tar I sjælene med jer og fører dem an på vejen til himlen.

Det er ingen sag, når man er salig, St. Peder. Du har glemt, hvordan livet var, inden du blev det. Gærne vilde jeg blive her, men jeg vil hellere være digter på jorden med frit adgang til himlen.

St. Peder rystede på hovedet, alvorlig, men ikke nægtende. Han tog sine nøgler og lukkede porten op, og nede fra helvede hylede det, ti de troede, at nu kom der igen noen ind i himlen.

Da så jeg ikke længere St. Peder. Jeg så intet; osse mit eget legeme syntes at forsvinde, og der kom et stort lys uden skygge.